

The Encyclopedia Herald of Ukraine

2024. Vol. 16

DOI: 10.37068/evu.16.1

Article history:

Received 25/11/2024

Accepted 28/11/2024

Published 13/12/2024

Citation: Zhelezniak, M. (2024). From the Editor-in-Chief. *The Encyclopedia Herald of Ukraine*, 16, 1-2.
<http://doi.org/10.37068/evu.16.1>

© 2024 Author

This is an Open Access article, distributed under the terms of the Creative Commons Attribution license, which permits unrestricted re-use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.

ISSN 2706-9990 (print)
ISSN 2707-000X (online)

Від головного редактора

Микола Железняк

Інститут енциклопедичних досліджень НАН України
ORCID: 0000-0002-8290-6345
Email: mykola@esu.com.ua

Резюме

Передмова головного редактора до 16-го випуску
“Енциклопедичного вісника України”.

Ключові слова

Енциклопедичний вісник України, енциклопедистика у 2024.

Letter from Editor

Mykola Zhelezniak

Institute of Encyclopedic Research,
National Academy of Sciences of Ukraine, Kyiv, Ukraine
ORCID: 0000-0002-8290-6345
Email: mykola@esu.com.ua

Abstract

The Editor-in-Chief's foreword to the 16th volume of the Encyclopedia Herald of Ukraine is presented.

Keywords

Encyclopedia Herald of Ukraine, encyclopedism in 2024.

“Пам’ять — це наша сила. Ті, хто живі, отримують мандат від тих, хто заповк на- завжди. Вони можуть виконати обов’язок, лише називаючи речі своїми іменами, зві- льняючи минуле від вигадок і легенд” — писав нобелівський лауреат Чеслав Мілош¹.

“Енциклопедія Сучасної України” — це й про сучасність, і про минуле, і, звісно ж, про майбутнє. Вона — об’єктивне, неупереджене джерело знань про Україну у її зв’яз- ках зі світом колись і тепер. Це було заманіфестовано у передмові до першого тому, і цього постулату редакція дотримується протягом років реалізації проєкту. Понад 76 тисяч статей містить нині онлайн-версія ЕСУ, які щодня переглядає не менш як 10 тисяч відвідувачів ресурсу.

ЕСУ, на відміну від УРЕ та інших енциклопедій, створених за часів УРСР, не міс- тить вигадок і легенд, називає речі своїми іменами, саме це і є запорукою довіри чи- тача до видання. Редакція ЕСУ не займалася жодним іміджмейкерством, не розкру- чувала й не рекламувала свій проєкт, а просто сумлінно й відповідально робила й про- довжує робити свою справу. Іноді рутинну, а здебільшого захопливу, важливу й ці- каву, відкриваючи для себе, українців і світу дивовижну країну, її людей-творців ма- теріальних благ та духовних скарбів, що є, безумовно, славною часткою загальнолюд- ської цивілізації. Особливо гостро відчуваєш цю причетність до світової культури, коли варвари ХХІ століття знищують бібліотеки, театри, університети, музеї.

У всіх українців є Велика Мрія, за здійснення якої вмирають наші воїни, навча- ються, працюють і творять в тилу в Україні й поза її межами мільйони наших співвіт- чизників. Ця Мрія = Перемога! Певен, що це слово було найчастотніше цього року, як і попередніх двох. Це найкраще побажання, яке пересилаємо ми своїм рідним, близь- ким, а то й мало знайомим з нагоди будь-якого свята, дня пам’яті чи просто під час комунікації. А ще подяка насамперед ЗСУ. Це також знакові для українців слова!

Вже традиційно завершуємо рік виданням “Енциклопедичного вісника України”. Маємо вже 16-й випуск, чим же він цікавий й важливий не лише для нас, працівників Інституту енциклопедичних досліджень НАН України, редакційної колегії, а й науковців України? Найперше — суцвіттям авторів: визнаних фахівців своєї галузі, як тих, хто вже не вперше друкує свої дослідження на сторінках щорічника, так і тих, хто долучився цього разу, а також діапазоном порушених проблем. Звісна річ, лівова ча- стка студій присвячена питанням енциклопедистики, конкретним енциклопедичним проєктам, відгукам та рефлексіям на найновіші публікації. Продовжуємо нашу прак- тичку з ознайомлення читачів Вісника з осередками зарубіжної україністики, здобут- ками і проблемами української лексикографії, термінології та практичної лінгвістики, без яких важко уявити сучасний стан розвитку енциклопедичної галузі.

Розширюючи обрії енциклопедистики, залучаючи нових авторів, редакція прагне зробити її серйозною галуззю наукового пізнання, що не лише збагатить українську наукову думку, а й стане органічною частиною сучасного міжнародного енциклопе- дичного руху.

¹ Miłosz, Cz. (1977). *Ziemia Ulro*. Paryż: Instytut Literacki.